Vikipeedia

Museo del Fin del Mundo

Museo del Fin del Mundo ('maailma otsa muuseum') on muuseum Argentinas Tulemaa provintsis Ushuaias.

Museo del Fin del Mundo

Ekspositsioonis on etnograafia osakond, vana pood, näitus Ushuaia vanglast, näitus Tulemaa lindudest.

Muuseumis on ka Tulemaa-aineline raamatukogu.

Muuseum on riigiasutus Tulemaa provintsi valitsuse kultuurisekretariaadi alluvuses. Alates aprillist 2003 on muuseumi direktor Santiago Reyes.

Muuseumi aadress on Avenida Maipú 173.

Sisukord

Muuseumi ülesanded

Muuseumi ülesannete hulka kuuluvad loodusteaduste ja ajaloo uurimise edendamine, ajaloomälestiste arvelevõtmine, loodusteaduste ja ajalooga seotud muuseumide, parkide ja raamatukogude rajamise edendamine, muinsuskaitsealase teadlikkuse edendamine rahva seas ja koolis, kultuuriajaloolist huvi pakkuvate esemete ajutiste väljapanekute korraldamine, loodusteaduste ja ajaloo alaste kursuste, konverentside ja diskussioonide korraldamine ning ajaloo ja looduse tutvustamise toetamine. Samuti on muuseumil muinsus- ja looduskaitsega seotud ülesandeid.

Ajalugu

Muuseumi rajamist hakkasid Tulemaa võimud kavandama juba 1905. Kuberner Ramón Cortésil ei õnnestunud see rahapuuduse tõttu. Kuberner Ernesto Manuel Camposel ei õnnestunud see 1962 poliitilise otsuse puudumise tõttu. Aastal 1965 nägi kuberner Francisco Bilbao oma dekreediga nr 240/65 ette hoone Deloqui ja Gobernador Godoy tänava nurgal Tulemaa piirkondliku muuseumi jaoks. Et aga hoone kordategemiseks oli tarvis umbes 40 000 peesot, mida polnud kuskilt võtta, jäi asi seisku.

Aastal 1973 asutati Territoriaalse pärandi mõistmise ja edendamise ühing (*Asociación Pro Conocimiento y Conservación del Patrimonio Histórico Territorial*), mis võttis eesmärgiks Tulemaa muuseumi loomise. Aastal 1976 asendati see nimi akronüümiga "H.A.N.I.S", mis tähendab ajalugu (*Historia*), antropoloogiat (*Antropología*), loodust (*Naturaleza*), saart *Isla*) ja lõunat (*Sur*), kuid annab kokku ka jaaganikeelse sõna, mis tähendab 'kääbus-lõunapöök'. 17. jaanuaril 1979 tunnustas Tulemaa provintsi valitsus seda ühingut üldkasuliku ühinguna (*entidad de asesoramiento y cooperación*), nii et ta sai juriidiliseks isikuks.

Muuseum paigutati panga Banco de la Nación Argentina endisse hoonesse sadama lähedal (Avenida Maipú 173; Maipú ja Rivadavia tänava nurgal). Muuseum avati 18. mail 1979.

Muuseumi esimene direktor oli Oscar Pablo Zanola.

Muuseumi hoone

Hoone üle 60 cm paksused müürid pärinevad 20. sajandi algusest. Tegemist on ehitustehnikaga, mille Tulemaal võttis Catello Muratgia, kasutades vanglaehituses vangide tööjõudu ja Tulemaa kivimurdude kiltkivi.

Aastal 1910 omandas hoonealuse maatüki kuberner Manuel Fernández Valdéz. Aastal 1911 ostis krundi Argentina Riigipank (Banco de la Nación Argentina), et paigutada sinna oma Ushuaia filiaal. Just Fernández Valdéz oli 1907 juhtinud tähelepanu sellele, et puudub pank, mis edendaks äri saare põhjaosa farmide ning Ushuaia kaupmeeste vahel. Raha liigutati Tšiilis asuva Punta Arenase käibel. Luis Fique, Antonio Isorna, Fortunato Beban ja teised moodustasid survegrupi panga filiaali rajamiseks. Vahepeal vedas raha Gallegose jõe, Estadose saare ja Ushuaia vahel Luis Piedrabuena. Veebruaris 1912 rajas Banco de la Nación Argentina lõpuks filiaali praegusse muuseumihoonesse.

Hoones on 368 ruutmeetrit kaetud pinda ning 13 sümmeetriliselt paiknevat kõrgete lagedega ruumi.

Keskel on vestibüül ja katuseaknaga aatrium. Algsed seinad on ehitatud täielikult kohalikust kiltkivist ning seotud savist, lubjast ja liivast koosneva betooniga.

Välismüürid on 60 cm paksused, siseseinad 45 cm paksused.

Hoone ruumid paiknevad ümber aatriumi.

Ekspositsioonisaalid

1. saal

Esimene saal on pühendatud etnograafiale ja meresõitjatele.

Saali keskne eksponaat on Tulemaa rannikul 1893 hukkunud Briti laeva Duchess of Albany käilakuju. Samas on teisi laeva osi ning 1950. aastal tehtud fotod laevahukukohast. Esemed on kogutud muuseumi ekspeditsioonidel.

Muuseumil on suur Tulemaa etnograafia kogu. Väljas on jaganite ja teiste tulemaalaste kõrkjatest, lindude ja sõudjalaliste luust, puukoorest ning guanakosarvest ja -kõõlustest kanuud ja punutised ning muud tarbeesemed ning etnograafilised fotod 19. sajandist.

Ekspositsioon valgustab ka Julio Popperi ning anglikaani misjonäride White Stirling ja Thomas Bridgesi, Augusto Lasserre, salesiaani misjonäride José Fagnano ja José María Beauvoiri ning Gunther Plüschowi elu ja tegevust.

Artikli kirjutamine on selles kohas pooleli jäänud. Jätkamine (https://et.wikipedia.org/w/index.php?title=Museo_del_Fin_del_Mundo&action=edit) on kõigile lahkesti lubatud.

Välislingid

- Museo del Fin del Mundo koduleht (http://tierradelfuego.org.ar/museo/) (*hispaania, katalaani, prantsuse, jaapani, inglise, itaalia, portugali ja saksa keeles*)